

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei

Abonamentele se plătesc
înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:

Un șir Corp V, adică de lăr-
gimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Rugăciuni pentru unirea Bisericilor

In țara noastră, problema unirii Bisericilor, în ultimele două decenii, se discută mereu în toate păturile vieții sociale. Pretutindeni se aude dorința febrilă de a vedea realizată raga Mântuitorului, făcută puțin înainte de patima Sa, ca toată suflarea pământescă „să fie o turmă” și „toți să fie una”.

Unirea Bisericilor se agită de altfel și în alte țări. Protestanții fac de multă vreme rugăciuni pentru acest scop măreț. Încă din 1899, un pastor anglican din Nouvelle Orléans (America) a întemeiat societatea „Ispășirea”, cu gândul de a propaga problema unirii Bisericilor. Anglicanii din Statele Unite, Marea Britanie și Canada au introdus și la ei „Opt zile de rugăciuni” în favorul unirii bisericilor. La noi, gândul unirii bisericilor stă fără încetare pe primul plan. Un trimis al ziarului italian „Giornale di Genova”, dl Terranova, în Iulie 1941 a fost primit în audiență de I. P. S. Patriarh al României. Între altele a venit vorba despre posibilitatea unirii Bisericii ortodoxe cu cea catolică. „Când cele două Biserici — a declarat I. P. S. Sa — își vor fi atins scopurile greu de realizat, atunci cele două Biserici se vor uni automat, fiindcă amândouă sunt unelte ale Dumnezeuirii”.

Dela marele patriarh al Romei Pius al XI-lea încoace, în Biserica Romană în fiecare an se fac opt zile de rugăciuni, închinare Părintelui Ceresc, cu gândul, să hărăzească omenirii ideea sublimă de a realiza unirea Bisericilor. Urmând rânduielilor Marelui Papă, în toate Bisericile române unite din întreagă țara opt zile de rugăciuni s'au făcut rugăciuni pentru unirea bisericilor. Rugăciunile au început în 18 Ianuarie și seară de seară au continuat până în 25 Ianuarie, cerșindu-se dela Părintele milelor darul cel dumnezeesc, ca toți să avem același crez și să facem parte din

singura Biserica cea adevărată a lui Cristos. Pe lângă rugăciuni, în fiecare seară s'au ținut regulat predică, îndemnându-se poporul dreptcredincios, să se roage pentru unirea Anglicanilor, Protestantilor, Americanilor cu Biserica lui Petru; pentru întoarcerea la creștinism a musulmanilor, a poporului evreu și a păgânilor, cari deși sunt semenii de ai noștri, totuși încă nu cunosc pe Isus Cristos Mântuitorul. Carele moartea Crucii a suferit-o pentru toți oamenii pământului.

La sfârșitul slujbei dumnezeiești s'a citit rugăciunea înălțătoare pe care o dăm mai jos: „Adu-Ți aminte, Doamne, de Biserica Ta și o scapă de tot răul și o fă desăvârșită în dragostea Ta; adună-o din cele patru vânturi și o sfințește, pentru împărăția, pe care i-ai gătit-o. Că a Ta este puterea și slava, în veci Amin”.

Cât de mare minune ar fi, să se termine odată cu această despărțire între Biserica Răsăritului și Apusul! De aceea, după cum la Sf. Altar încontinuu se roagă cucernicilor proști, din tot sufletul să zicem și noi enoriașii: „pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm”.

Șt. B. Dragu

Suntem cel mai vechi locuitori ai Ardealului. Săpăturile mai nouă, făcute de către învățații noștri la Sarmisegetuza și în munții Sebeșului, începând din apropierea satului Costești și până la Luncani și Grădiștea Muncelului, dovedesc că părinții noștri Dacii și Romanii au fost cei mai vechi și mai puternici locuitori ai Ardealului și că noi suntem urmașii lor. Bineînțeles că Ungurii nu vreau să recunoască acest lucru, dar aceasta nu schimbă adevărul. Cărțița nu crede că este soare, pentru că ea n'are ochi ca să-l vadă, soarele însă există și strălucește și ne luminează și ne încălzește pe toți.

Minciuna

Minciuna, adevărată dușmana adevărului, e dela începutul lumii. În Sf. Scriptură cetim despre întâia minciună, când diavolul spune Evei: „De veți mânca, nu veți muri, și veți fi asemenea lui Dumnezeu”.

De atunci minciunile s'au înmulțit și s'au răspândit; unele cu coarne, altele fără coarne. Mulți cred, că fără minciună nici că se poate trăi. Vrei să răzbești în viață, trebuie să muncești din greu, dar cu minciuna unii o iau înainte și întrec pe cei muncitori. Minciuna umblă zorzonată, ca o doamnă prin lume. Adevărul e mai goluf, că nu-i prea ajunge. Apoi minciuna nu i gingașe, stă cu toți la masă, nu alege bogați, săraci, tineri, bătrâni și nu alege vremea, oricând e gata să intre în casă.

Sunt minciuni, cari strică onoarea, dar sunt altele mai rele, cari o vâra unde nu în ape, vorba aceleia care zice: „Brânză bună în burduf de câine”. Fățaria și lingușirea, cari la adevărat tot minciuni sunt, fac minui. Din bătrâni fac tineri; din proști cumini; din săraci, bogați; din urâți, frumoși; din hoți, oameni de omenie; din oameni de rând, de frunte; din păcătoși, sfinți. Sunt minciuni, cari fac din boi zei și-i pun spre închinare, cum se făcea pe vremuri la vechii Egipteni.

Minciunile sunt iubite de lăudaroși, de nesocotiți, de cei iuduli, de unii glumeți. Cei mai primejdioși sunt aceia, cari practică minciunile pentru câștig, pentru un os de ros, pentru un rost în viață.

Cele mai multe minciuni se spun în politică. Poporul i-se vorbește despre fericiri, cari nu pot veni pe pământ. Să ascultăm numai, ce zic dușmanii noștri despre scopurile lor de război: aduc binele omenirii întregi. Despre paradisul roșu nici să nu amintim, raiul creștinilor nici nu se poate asemăna cu cel din Rusia. Prin minciuni gândurile și țelurile ascunse și mârșave se îmbracă în haină frumoasă și arătătoare. Deci sunt minciuni, cari te îmbată, îți iau judecata limpede și vreau să-ți fure sufletul.

Minciuna când se încuibă la ce mari, aduce mari nenorociri. Este știut, că, pe vremea împăratului Nero, lingușitorii mincinoși, dacă cântă împăratul, strigau: „a cântat un zeu”; barba împăratului era a unui zeu; cu un cuvânt au îndumnezeit un nebun, precum a fost aieva. Așa s'a făcut și cu alți împărați și în alte vremuri. Minciuna e în toate, e mărită și cinstită.

Cu minciuna nu ajungi și la cină, adevărul iese la iveală, dar răul făcut încă e drept, că cu greu se poate îndrepta. Calea cea oablă e grea, dar creștinul bun trebuie să o urmeze. Sf. Ioan Botezătorul decât să-l lingușească pe Irod, mai bine alege moartea, ca un mucenic al adevărului.

Să nu purtăm cu noi minciuna acasă, în afară de casă, la târguri, la câmp, la biserică, la cununie, la înmormântare! Să ne desbărăm de ea, căci este dela diavolul, este fiica lui! Oricât ne-ar merge de greu în viață, să stăm în serviciul aceleia, care este Adevărul, Calea și Viața și care urește și pedepsește minciuna!

Pr. I. Oprinca

„Farul Nou” a împlinit 10 ani

Aflăm cu bucurie că revista catolică dela București „Farul Nou”, pe care o redactează cu atâta pricepere dl profesor Iosif Frollo, a împlinit 10 ani de viață și intră într'al 11-lea.

Cu acest prilej se plânge și această revistă de multele greutăți pe cari le-a întâmpinat și le mai întâmpină. „Sunt mulți cari mai au restante de 4—5 și chiar 6 ani”, spune Redacția și Administrația în numărul cel dintâi din anul al 11-lea.

Ce să zicem noi, cari avem la abonați milioane de Lei, pe cari nu-i mai putem încasa decât cu proces?

Aceasta e soarta presei noastre bisericesti: să muncești nerăsplătit și pe urmă să mai răspunzi și cu salariul tău!

Dorim „Farului Nou“ mulți ani cu bine și răsplată dela Cel de sus, că de aici de pe pământ nici răsplată morală nu prea primim, decum de cea materială.

Activitatea Preasfințitului dela Lugoj în 1943

Aflăm din zierele mari din capitala țării câteva date interesante despre cecece a lucrat în cursul anului trecut P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului:

A slujit în fiecare zi sf. liturghie în capela sa particulară din reședința episcopescă.

A slujit de 66 ori sfânta liturghie arhierescă cu mare pompă, nu numai în catedrala din Lugoj, ci și în satele și orașele pe care le a vizitat.

A cercetat 66 parohii, rostind prețutindenea predici pe înțelesul tuturor.

A rostit cu totul 90 de cuvântări la diferite ocazi.

A recomandat cu toată căldura presa bună și morală, obligându-și preoții ca „Unirea“, „Cultura Creștină“ și „Unirea Poporului“ să nu lipsească din nici o parohie. Preoții sunt datori să raporteze, ce și cât se citește în parohie și dacă credincioșii și-au plătit ori nu abonamentele.

În cursul anului trecut P. S. Sa și-a prăznuit 40 ani de preoție, cu care prilej l-a felicitat toată lumea.

Când sorțiești ori trimitești banii, arătați-ne totdeauna, și neapărat, și Nr. din stânga și dreapta, cu care vă merge gazeta. Altfel nu putem rezolvi scrisorile DVoastre.

GRAUNTE SUFLETEȘTI

Ce sunt tainele?

Dacă luăm un magnet în mână și-l apropiem de un cui sau de un vârf de peniță, numai decât cuiul, ca și penița, vor fi atrase înspre el, în măsură că acestea rămân ca lipite de magnet. Lucru pe care îl știm mai dinainte, fie că l-am văzut, fie că ni l-au spus alții. Putem noi însă pătrunde cu mintea puterea aceea de atragere a magnetului? Nu! Oricât ne-am trudi. Vedem numai că penița se apropie și se lipește de magnet. Ori această putere de atragere a magnetului, pe care mintea omului n-o poate pătrunde, deși o vede, se numește taină, taină a magnetului în știință.

De ascultăm la radio, auzim nou-tățile din lumea întreagă numai decât. Putem noi însă pătrunde puterea acestei mașinării gingașe, de a ne prinde și a ne da nouă atât de respicat și de tare vorbele altor oameni, rostite la sute și mii de kilometri? Nul Nici aici nu putem pătrunde puterea atât de iscusită a aparatului de radio. Și aici avem o taină.

Învățatul italian Marconi, care a născocit aparatul de radio, a mai născocit ceva. În Brazilia din America de Sud creștinii catolici în 1930 au făcut o statuie uriașă în cinstea lui Isus Cristos-Rege, pe care învățatul Marconi din Roma, capitala Italiei, adică dela câteva mii de kilometri, a prins-o și a luminat-o noaptea cu lumină electrică. Iată și aici o mare taină! Și multe taine mai sunt în ogorul științei, cu toate acestea nu se îndoiește

nimeni de ele. Ba sunt admise pe toată linia.

În Sf. Scriptură încă întâlnim taine, adică lucruri despre cari știm că ele există cu siguranță și încă în cutare și cutare formă, cu toate că nu le putem pătrunde miezul existenței lor. Astfel, deși nu cunoaștem pe Dumnezeu, așa cum este El, cu toate acestea noi știm că el există. Știm că Fiul lui Dumnezeu a luat trup omenesc, dar nu putem pătrunde în miezul ei intruparea lui Isus Cristos niciodată. Pentru ce? Pentru că acestea sunt taine, sau misterii. Taină este felul cum Preacurata Fecioară a conceput în sânul ei preacurat pe Isus Cristos, dela Spiritul Sfânt. Taină este nașterea lui Isus Cristos, pentru că Preasfânta Marie a fost fecioară înainte de concepere, a rămas fecioară după concepere, și tot fecioară a rămas și după nașterea lui Isus Cristos. Iată dară și motivul pentru care Maicii Domnului îi place mai mult să-i zicem: Preasfântă Fecioară roagă-te pentru noi. Taină este învierea Domnului ca și înălțarea Lui la cer. Taină este Pogorârea Spiritului Sfânt peste sfinții Apostoli pe cari i-a umplut de darul limbilor că vorbeau despre Mântuitorul cu un curaj de neînchipuit. Taină este și adormirea Preasfintei Fecioare, când trupul ei preacurat a fost ridicat de îngeri la cer.

Fără îndoială că bunul creștin crede în toate aceste preasfinte taine, sau mistere, cu aceeași convingere cu care vede venind înspre el potopul razelor de lumină ale soarelui, fără să cunoască firea razelor în miezul sau în esența lor.

Bunăoară cum iau ele naștere din soare și apoi cu câtă repezițiune vin până la noi și cum în amurg de seară nu mai sunt, ba chiar dispar.

De altă parte dacă s'ar putea pătrunde tainele în esența lor, apoi omul nu s'ar îngâmfa întocmai îngerilor cari au căzut? Căci și așa e el destul de increzut. Precum apoi dacă noi nemernicii l-am putea înțelege pe Dumnezeu așa cum este El, apoi Dumnezeu n'ar mai fi Dumnezeu. Ori tocmai pentru aceasta noi trebuie să ne umilim înaintea Făcătorului a toate, zicând: mari și nepătrunse sunt căile Tale Doamne al puterilor!

Păr. Octavian Fulicea

Avem spital de al nostru la București

Duminecă în 13 Ianuarie a. c., s'a deschis la București, în strada Vasile Lascar Nr. 14, noul Sanator Chirurgical al Congregației de Surori a „Maicii Domnului“ dela Blaj. Acest sanator s'a deschis cu binevoitorul sprijin al Domnului și Doamnei General Medic Eugen Cristian. Lângă acest sanator va funcționa și un Dispensar, în care se vor vindeca în cinste oameni săraci.

Deschiderea s'a făcut de către Excelența Sa Dr. Vasile Aftenie, episcop auxiliar, fiind de față și Excelența Sa Dr. Alexandru Cisar, arhiepiscop și mitropolit romano-catolic dela București, și foarte multă lume aleasă.

Ne bucurăm din inimă de acest gând bun al călugărițelor noastre și-l rugăm pe Dumnezeu, să le dea harul ca să aibă mângâiere pe urma acestui institut de binefacere.

FOIȚA „UNIRII POPORULUI“

De altădată!

*În satul meu frumos de altădată
Ierau atâtea cântece și hori,
Bazme cu zmei și zâne fermecate
Care trăiau, în nopți de șezători.*

*În satul meu frumos de altădată
Clobanii-și cânta doina mai cu dor
Părea o rugă sfântă, în noaptea
[înstelată
Cum se perdea departe în vraja
[codrilor.*

*În satul meu frumos de altădată
Dangătul de clopot păreamaldulos,
Iar fumul de tămâie o mireasmă
[cerească
Și preotu'n altar, părea că e
[Cristos.*

*În satul meu frumos de altădată
Acum e jale lacrimi și suspin
Flăcăii-s duși la lupte în țări în-
[departate
Și mie-mi pare satul atâtea de
[străin.*

SILVIA HAȚIEGAN

Pasărea cu gatul roșu

Dupăce Dumnezeu a făcut cerul și pământul, apoi toate animalele, paserile și plantele, le-a dat tuturor câte un nume.

Se spune că în timp ce căuta să-și spele penele de diferite culori, a venit sticletele și i-a spus:

„Doamne, eu m'am incurcat între niște scăeți și n'am putut veni să mă colorezi“. Și a colorat-o Dumnezeu cu puținul ce i-a rămas din toate culorile și de aceea ea are atâtea culori, fiind una dintre cele mai frumoase paseri.

Fiindcă măgarul nu și-a putut ține în minte nici cum numele său, Dumnezeu, i-a lungit urechile. Atât era de uituc măgarul, încât își uitase și aceea că făcuse câțiva pași în jurul paradisului. De trei ori a revenit la Dumnezeu, pentru a afla, care-i este numele și Dumnezeu, cam necăjit, l-a apucat de urechi și i-a spus: numele tău este măgar! măgar! măgar!

Voind să-și audă bine numele, își întinse și mai tare urechile și de-atunci urechile lui sunt așa de lungi.

În aceeași zi fusese pedepsită și

albina, pentru că abia creată ea se duce să-și culeagă mierea, și voind să-și aparțină numai ei mierea, a-lunga pe toate celelalte dobitoace, înțepându-le cu acul ei veninos. Dumnezeu o chemă la sine și-i spuse:

„Eu ți-am dat puterea de a-ți culege mierea care este cea mai dulce din lume, dar eu nu ți-am dat dreptul să te porți în felul acesta cu ceilalți. Deaceea să știi că de câte ori vei împunge pe cineva, vei muri.

Atunci greerul se'ntâmplă, că orbi; furnica își pierdu aripile sale și alte multe lucruri ciudate se întâmplară în ziua aceea.

Plin de majestate și de grandoare, Dumnezeu sta așezat în Paradis pe un tron de aur, privind cu drag la creaturile mâinilor Sale, toată ziua. Către seară avu ideea de a crea o mică pasere sură.

„Adu-ți aminte că numele tău este „gât roșu“ zise Dumnezeu când a terminat-o. O puse apoi pe mâna Sa, dându-i drumul să meargă ori încotro ar vrea. Dar ea făcând câteva tururi deasupra pământului frumos creat, pe care avea să tră-

iască, și-a uitat numele. Însă uitându-se la corpul ei, văzu că e cu totul cenușie, gatul deasemenea cenușiu ca și restul corpului. Se'ntoarse în fel și formă, dar nu văzu nici cea mai mică peană roșie. Amărită se'ntoarse la Dumnezeu care văzându-o îi suride și o întrebă că ce dorește?

Mica păsărică simțea, cum îi tremurâ inima de teamă, când privea tronul dumnezeesc, în jurul căruia zburau fluturi de toate culorile; mii de păsărele cântau cântece nemăiauzite; iar din pământ împrejurul lui țâșneau trandafiri, ghioceli și violele.

„Vroiam să Te întreb, Doamne, pentru ce eu mă numesc „gât roșu“, pe când eu sunt cenușie, dela cioc până în vârful cozii? De ce „gât roșu“, pe când eu nu posed nici o peană roșie?“

Cu capul aplecat, mica păsărică privea drept în ochi pe Dumnezeu. Împrejurul Lui erau fazani cu penele roșii presărate cu aur; papagali cu mari gulerașe de pene roșii; cocoși cu crestele roșii; fără a mai vorbi de o mulțime de fluturi cu penele roșii și roza și ea, biata, să

Secretul sfințeniei (Ce-i perfecțiunea creștinească)

Mulți își inchipuie că perfecțiunea creștinească sau sfințenia consistă în canoane aspre și mortificații exterioare cu duimul, în posturi și ajunuri lungi. Alții cred că sfințenia mai stă în rugăciuni multe, zise în coate și genunchi; în pelerinaje pe la locurile sfinte. Unii își mai inchipuie că trebuie să te retragi în adâncul peșterilor din pustie, ca să te poți sfinți. În fine, fiecare dintre noi avem o altă mentalitate, un alt gând despre sfințenie, după felul nostru de viață. Și fiindcă nu putem practica programul făurit, ne lăsăm duși de valurile acestei vieți, lăsând „sfințenia” de azi pe mâine și la urma urmei o lăsăm pe seama altora! Ba uneori mai dăm și peste de aceia, cari nici nu mai cred că se poate vorbi de sfințenie: „Au trecut vremurile acelea, când sfinții au umblat pe pământ”. Lumea s'a schimbat. Admirăm pe sfinți, dar n'avem curajul ca să-i și imităm.

Bineînțeles, nu vreau să zic, Doamne ferește, că lucrurile pomenite mai sus ar trebui uitate. Din contră, toate acestea sunt niște mijloace minunate, pentru a ajunge cu siguranță la perfecțiunea creștinească, și dacă examinăm cu băgare de seamă viețile tuturor sfinților, vedem că cu toți au strălucit în practicarea posturilor, rugăciunilor și canoanelor; dar vreau să zic că: *secretul sfințeniei, secretul adevăratei vieți creștinești*, constă în conformarea vieții noastre cu voința lui Dumnezeu și fidelitatea până în cele mai mărunte lucruri ale noastre săvârșite din dragoste față de

Dumnezeu. Iată calea îndrăgită cu atâta zel de un Sf. Francisc de Sales, de o Sfântă Tereza a Pruncului Isus, de un Ozanam, de un Pier Giorgio Frassati și atâția alții.

Sfințirea noastră în Isus Cristos este o zidire formată din grăunți de nisip și picături de apă. O privire oprită; un cuvânt reținut; un surâs neteminat; un șir întrerupt — la un ordin dat —; o amintire plăcută înăbușită; o sursă scumpă citită'n graba, și chiar lăsată în semn de mortificație; — o mișcare a trupului, din curiozitate, oprită. O neplăcere, o durere suportată cu resemnare: un nor de tristețe imprăștiat cu blândețe; economisirea unei cheltuieli inutile; o bucurie naturală domolită, printr'o întoarcere asupra *Oaspelui divin* din inima noastră. În sfârșit, ce mai știu eu ce? Nimicuri pe cari privirea omenească nu poate totdeauna să le observe, rămân uitate și n băgate în seamă, dar cari sunt totdeauna vizibile înăuntrul Inimii lui Isus.

Iată deră ne'nsemnatele, și în același timp nespuse de importante mijloace, cari atrag în sulete: mulțime de haruri, de lumină uimitoare, bucurii sfinte și mai ales o pace profundă, însoțită de seninătate necunoscută de cei cari trăesc după placul lumii acesteia trecătoare.

Perfecțiunea creștinească, sfințenia constă, prin urmare, din lucruri mici, dar făcute din dragoste față de Dumnezeu și de deapropoale; și e incontestabil că lucrurile acestea depind de noi și, dacă voim, le putem face și Dumnezeu ne stă în ajutor, întotdeauna. Căci dacă Dumnezeu nu ar dori sfințenia, cum ar fi scris în Scriptură: *Fii sfinți, fiți desăvârșiți precum și*

Mai multă seriozitate!

Treceam pe stradă. Și iată că după un colț al străzii apare un pluton de soldați, cântând din tot sufletul frumosul marș al durerilor noastre: „Aveam o țară scumpă și mândră, aveam și iarăși vom avea”. Și într'adevăr, văzând pasul lor viguros cum bătea pământul, dârzenia cu care cântau, te făcea să vezi că suntem un popor, care nu poate pieri, ci care trebuie să-și făurească din nou o țară scumpă și mândră.

Fără voie, gândul zboară și la ceilalți frați cari cu aceleași cântece și cu același suflet au plecat departe prin câmpiile nesfârșite ale Rusiei, pentru a arăta și acolo, în lupta neînfricată contra bolșevismului, că Românii în putere și Românii n veci nu pier.

Tatăl vostru din ceriuri desăvârșit, sfânt este!

Da, să supraveghem totul. Un gând, o privire, un surâs, o bătaie a inimii, o nimica toată poate să ne înalbească, poate să ne osândească la o veșnicie fericită ori nefericită. Cu Dumnezeu și Sfinții lui pentru totdeauna, sau în focul cel de veci al iadului, care nu se stinge niciodată!

O Doamne, dă-ne această credință, care singură poate să ne unească strâns de Tine, încât inima noastră să inoate în sfințenia Ta dulce. „Isus e, blând și smerit cu inima, fă inima mea asemenea cu inima Ta”, ca să te pot predica, în calitatea mea de agrist, cu prezența mea, cu exemplul meu, cu viața mea: în familia mea, în societate și'n lumea'ntr-aga.

Pr. Ștefan a. a.

Dar durere — nu toți înțeleg importanța clipei prin care trecem și chiar și astăzi vezi oameni, pe cari puțin îi interesează că frații lor luptă și mor pentru țară. Ei caută în fel și chip să-și facă numai afacerile lor, cari, de cele mai multe ori, nu sunt tocmai curate. Sau mergi mai departe și vezi lângă o văduvă de război, cu câte doi sau trei copii după ea — mai mult desbrăcați decât îmbrăcați — cum trece pe lângă ea o cucoană albită și rumenită, de par'că atunci ar fi scăpat nu știu de unde, cu o rochie pe ea așa de scurtă de par'că 'ți-e și rușine să te uiți la ea. Oare acestor oameni și acestor doamne nu le este rușine lor de ei? Oare ei nu văd năcazul și durerile celor din jurul lor și chiar și acum ie mai arde de lux? Oare doamna cutare, în loc să-și ducă câțelul la plimbare și să-l hrănească până nu mai știe de el, n'ar face mai bine să vadă de un copil orfan și să-l ajute?

Sunt lucruri la care fiecare din noi trebuie să ne gândim mai serios și să lăsăm luxurile cari supără pe soțiile și copiii celor plecați pentru făurirea unui ideal.

E timpul să fim mai serioși, fiindcă timpul de față o cere și să dăm cât mai mult dela noi, ceice suntem pe acasă, gândindu-ne că frații noștri de pe front își dau tot ce au, își dau viața. Și nimic din tot ce am da noi nu este prea mult — în raport cu jertfa lor — totuși ei ne vor înțelege, putând astfel pași și noi împreună cu ei cântând:

Aveam o țară scumpă și mândră,
Aveam și iarăși vom avea.

Pr. I. M...u

*Prin minciuni, dușmanul
tulbură sufletele celor slabi.*

n'aibă măcar o picătură de roșu pe corpul ei?

„Dece să mă numesc eu „gât roșu”, repetă ea încet cu ochii scâldați în lacrimi, dacă eu sunt toată cenușie? Dar Dumnezeu îi răspunde blând:

„Micul meu prieten, eu te-am botezat „gât roșu” și așa te voi chema și va trebui ca tu să-ți câștigi aceste pene roșii”. Și a plecat supărată biata păsărică, neștiind ce ar putea face ea, atât de mică fiind, pentru a-și avea culoarea dorită.

Dar în acest timp, ea trebuia să-și facă un cuib și îl și construi în mijlocul unor spini stufoși de măceș înflorit. Din nebagare de seamă câteva petale de ale măceșului s'au lipit de gâtul ei și — minune — ele îndată s'au schimbat în pene roșii și roza, și așa biata păsărică află culoarea mult dorită și cu adevărat de atunci încoace s'a putut numi „gât roșu”.

Până de bucurie făcu câteva cercuri în zbor, apoi cu zâmbetul în vârful ciocului se opri în fața strălucitoare a lui Dumnezeu, mulțumindu-i.

Dumnezeu văzându-o, îi zise:

„Nu-ți cer ca răsplată decât trei lucruri: să-mi cânti acum un cântec frumos; să mergi și să spui tuturor oamenilor pățania ta și cum n'ai descurajat tu când eu te-am trimis înapoi, nici ei să nu descurajeze când au păcătuit, pentru că, pocăindu-se, eu îi voi ierta, că doară eu nu vreau moartea păcătoșului, ci ca să se întoarcă și să fie viu; iar al treilea lucru ce ți-l cer e acela că, ori de câte ori vei cânta pe pământ, să mă preamărești pe mine.

Păsărica numai decât își deschise ciocul ei mic și cântă un cântec așa de frumos, încât întreg raiul îl ascultă. Apoi plecă în lume, spunând oamenilor, ce avea de spus. De atunci ea mereu când cântă ține ciocul puțin ridicat înspre cer, în semn de preamărire a Aceluia care a creiat-o și i-a făcut atâta bine.

Iată o legendă frumoasă, din care putem învăța trei lucruri: Să mulțumim lui Dumnezeu pentru tot binele, iar răul să-l primim cu resemnare creștină, căci trece atunci repede; să nu descurajăm în viață, pentru că Dumnezeu este un ocean

de bunătate și ne va ajuta; dacă am păcătuit, să ne ridicăm ochii spre El, cerându-i iertare și El ne va aștepta cu brațele deschise; și al treilea lucru este ca toată viața noastră să fie un nesfârșit act de preamărire față de bunul Dumnezeu.

Ion Hila Luca

Doină din America

*Auzit-am din vechie,
Precum și la carte scrie,
Că pe timpul lui Traian
Trăia lume în Ardeal,
Și-acum trăesc cu amar
Supuși ca boii la car,
Supuși sub tistii înalte
Făr' de-a avea vre-o dreptate.
Dreptatea noastră-i așa
„Pașuș¹⁾ la America”,
In Ardeal nu mai pot sta.
Dărite și biru mare
Ne pun pe toți la cale,
De „aruncuri” și povară
Iși ia drumul și se cară,
Părăsindu-și a lui țară.
— Am cerut și eu hârtie
Dela înalta tistie²⁾,*

¹⁾ Pașuș — pașaport.

²⁾ Tistie — oficialitate.

*Ca să plec, să plec în lume,
Să-mi pierd urma, ș'al meu nume.
Căci, fiindcă trăiam rău,
In țară și satul meu,
Am plecat pe drumul greu,
Să-mi găsec norocul meu.
Copilu l-am sărutat
Cu dor greu, când am plecat,
Nevasta, de-asemenea,
Greu, m'am despărțit de ea.
Iar pe scumpii mei părinți,
Cari vărsau lacrimi fierbinți,
La piept l-am îmbrățișat
Și frumos l-am sărutat.
Făcându-mi cruce-am plecat
Unde-i locu blăstămat,
Și de noi acum călcat!*

Culeasă în anul 1910 de VALERIU CRIȘAN

30 500 procese în teritoriul cedat. Da, atâtea procese s'au pornit împotriva bieților Români din teritoriul cedat, cari au îndrăznit să cumpere, în cei 24 de ani de Românie Mare, pământuri sau case dela Unguri. Toți cei 30.500 de Unguri cer acuma despăgubiri și majorare de prețuri. În forma aceasta își bat joc de noi Ungurii. Oare până când?

Ce scriu alții despre noi

— Din tainele durerii —

Citim în „Tribuna Ardealului” din Cluj Nr. 954 din 23 Ian. 1944:

Un copil se joacă la marginea fântânii neîngrădite ori la țârmul unui râu, gata-gata să cadă în fântână ori în râu.

Iată însă că tocmai în clipita din urmă, mamă-sa observă primejdia, îl prinde, îl smâncește și-l bate una bună.

Un alt copil se joacă cu un cuțit sau cu un revolver și, în neștiința sa, își petrece, râde și se veselește.

Deodată însă vine tatăl său, îl prinde aspru de mână, îl lovește, până îi cade cuțitul sau revolverul din mână și îi curmă astfel petrecerea.

Un al treilea copil e bolnav greu. O uimă mare și coaptă de subsuori îi face dureri îngrozitoare. Vine doctorul, îl examinează, îi spune că nu e vremea de plâns. Mama, văzând că nu este altă scăpare, își șterge lacrimile, ia copilul în brațe, îi ridică mâna și i-o ține tare și puternic, fără milă, până doctorul taie în carne vie. Copilul se zbate, zbiară, varsă lacrimi. În durerea lui cea mare, își lovește mama, o injură, o numește fără milă, tirană, fără iubire și păgână. Mama tace și înghite, suferă și o doare, dar îl ține zdravăn și nu-l slăbește, până doctorul termină și-i leagă rana.

După ce am reprodus aceste trei pilde din „Durerea sora noastră nedespărțită” de Iuliu Maior, ne întrebăm cu autorul;

În cazul întâi, are copilul dreptate, să plângă și să cârtească contra mamei sale? Mamă-sa oare din ură și din reavoință l-a bătut și l-a învățat, să ție minte a se păzi altădată?

În al doilea caz, dacă nu-l lovea tatăl și nu-și prea oprea copilul dela jocul cu cuțitul ori cu revolverul, oare nu era expus a se tăia ori a se împușca? Nu e mai bine să plângă și să verse șiroaie de lacrimi, să ia o bătaie bună, decât să se taie ori să-și curme vieța? Este tatăl său nemilos și rău, ori tocmai prin bătaia aceasta și-a dovedit marea sa dragoste față de copilul său?

Sau în al treilea caz, este mama tirană și-i dorește rău copilului său, când îl ține — la aparență fără milă — ca doctorul să poată tăia în carne vie? Ar fi o nebunie să ne și gândim la așa ceva!

Mari și multe sunt tainele durerii!

M. Găzdac

O cerere

Un preot care servește zilnic sf. Liturghie, dorește a avea ornate proprii precum și potirul; aceasta, pentru ca să poată sluji lui Dumnezeu în ale sale.

Doritorii — creștini buni cu suflet și spirit de jertfă — cari doresc a-i dona un rând de ornate sacre, vor primi în schimb un sărindar, adeca

40 sf. Liturghii, pentru iertarea păcatelor, servite de numitul preot. Se prefer haine albe.

Tot asemenea oferă — un sărindar — 40 sf. Liturghii și aceleia care îi donează un potir nou, disc și stelută. Se preferă un potir mic și durabil.

Sufletele dornice de atari jertfe să anunțe administrația gazetei „Unirea Poporului” Blaj.

Din popor

Zicători și obiceiuri

1. Dacă mănânci mămăligă de pe mestecător, te latră câinii.
2. Dacă iai haina pe dos, se schimbă vremea.
3. Dacă tinerii mănâncă din oală, plouă când se căsătoresc.
4. Când faci întâia dată ismene copilului, să nu le lași din mână, căci altfel umblă mult la însurătoare.
5. Feciorul să nu ia mărgelă după gât, căci plânge când se'nsoară.
6. Dacă-ți cântă țarca în apropiere, îți vine veste.
7. Să nu te culci în ziua de Sf. Gheorghe, că va ploua în ziua când aduci laptele dela oi.
8. Să nu te culci în ziua de Paști, ca să nu-ți fure Iuda paștile ce le-ai luat în biserică.
9. Pe prima vergea la învălit să pui o pană de găină, ca să-ți meargă țesutul ușor ca pana.
10. Atâta vei țese la zi, cât poți arunca cu o vergea când începi la învelit.
11. Fata care nu a făcut ițe în fetie, să nu mai încerce după ce s'a măritat, că-i moare bărbatul.
12. Cine se uită noaptea în oglindă, vede dosul dracului.
13. Să nu dăpeni pe rischitor după ce apune soarele, că-ți mor oile.
14. Când se joacă pisicile prin casă, se va face frig.
15. Când șuieră focul în sobă, te vorbește cineva de rău.
16. Când sare scântea din foc, îți vine musafir la casă.
17. Câte rândnici vezi primădată primăvara, cu atâtea persoane vei fi vara la lucru.
18. De vor cânta cocoșii înainte de miezul nopții, e semn că se moaie vremea.

Culese din jud. T.-Mică

O scrisoare mult grăitoare

Dăm mai jos scrisoarea aceasta, care e vrednică să fie citită de toți cetitorii noștri:

„Domnule Director,

Cu ocazia împlinirii a 25 ani de existență a „Unirii Poporului” credincioșii parohiei mele Vă donează suma de: 1500 Lei (una mie cinci sute Lei) pentru ca ziarul pe care-l conduceți, și prin aceasta modestă sumă, — alături de contribuția credincioșilor buni ai Bisericii noastre — să poată răsbate prin vitregia vremii prezente, petru a-și îndeplini apostolatul în popor.

Totodată Vă rog să mai păsuți pe restanțierii noștri aici dă numele a doi restanțieri pentru că fiind ei aproape în imposibilitate de a plăti, vom suplini noi ceilalți — chiar în rate, dacă nu se va putea altfel — căci credincioșii mei nu vreau ca din cauza unora să fie pătat bunul lor renume, și să suferă, de altă parte, o armă prețioasă a Bisericii noastre: „Unirea Poporului”.

Uileac de Beiuș, la 25 Ianuarie 1944,

Al D.-Voastre care Vă stimează,
Pr. Dumitru Mureșan preot român unit în Uileac de Beiuș”.

In 8 pagini

Așa am vrea să apărem regulat, răuplatnicii însă nu ne lasă. Din cele peste 7000 de gazete pe cari le trimitem abia ni-au plătit până acuma a patra parte. Ce-i asta însă, când nouă ne trebuie la lună cel puțin 200.000 Lei ca să putem trăi? Cu cât avem mai mulți abonați, buni platnici, cu atâta putem ieși în mai multe pagini. Ba ne-am putea plăti în cazul acesta și pe ceice se ostenesc cu scrisul, că or fi vrednici și ei de vreo răsplată oarecare.

Scoatem câțiva numeri în 8 pagini, ca să vadă și ceice ne nenorocesc, ce bine i-ar sta acestei gazete în 8 pagini, dacă nu ne-ar strica răuplatnicii!

Dar în curând o să-i sistăm, ca să ne scăpăm de ei, că mai bine cu abonați mai puțini dar buni platnici, decât cu mulți dar răuplatnici.

De prin safe

Creștini vrednici

sunt parohienii noștri din Sălcud, districtul protopopesc al Iernutului; puțini la număr (vreo 385 suflete), săraci și înconjurați de peste o mie suflete înstarite de altă lege. Cu toate acestea, acest mănunchiu de credincioși a realizat, în timp de 10 ani, spor, ce, privit în raport cu numărul, starea materială și mai ales mediul în care trăiesc, iese din comun. Până prin anul 1933 aveau biserică, casa parohială cât și celelalte dependințe în stare de ruină

S'au pus însă pe lucru și la suma de 60.000 lei, după care au ostenit dincolo de Ocean creștinii Ioan Dan și Popa Nicolae, au adăugat jertfa lor, dată de bună voie și cu dragă inimă. Munca cu carul și brațele s'a făcut ușor și cu drag, deseori s'au întrecut în lucru. Așa s'a ajuns, că parohia are astăzi biserică nouă din cărămidă, de o frumusețe rară, casă parohială tot din cărămidă, edificată după cel mai modern plan și dependințe toate în stare bună. Astea toate cu truda și din sărăcia celor puținei credincioși, fără nici un ajutor din afară; cu dragoste și fără frecuzurile ce se obișnuiesc la edificări. Ceice n'au jertfit și muncit au trecut neobservați.

Meritul principal — pe lângă păstorul sufletesc, Ioan Cerghizan, care a avut să poarte greul necazului, — îl are comitetul parohial,

în frunte cu inimosul curator primar Popa Vasila I Gh., care a condus comitetul în toți cei 10 ani de muncă încordată

Efectele binefăcătoare ce le-au avut asupra soților lor șaptele pline de credință vie a Marianistelor (în număr de vreo 40) nu le putem așăta în deajuns. Spre dovadă dăm următorul caz: Biserica era terminată în roșu și nu se puteau nici cum găsi bani de lipsă acoperirii cu tînchea a turnului, pe care ploile începeau să-l spele. O ședință a femeilor sub conducerea preotului și a comitetului lor — în fruntea căruia se găsea Dna inv. Otilia Cerghizan, — a avut darul ca a doua zi să scoată din agoniseala soților, 47 măști grâu, din care s'a început și tencuirea edificiului. Doamne, mult bine aduce unei parohii o reuniune cu membre vrednice de Patroana lor!

Trecem în răbojul gazetei noastre, vrednicia creștinelor noștri din Sălcud, nu pentru ca să dăm ane de mândrie numeroșilor sălcudeni cetitori ai gazetei (sunt în Sălcud 15 abonați), ci să le răspundem în ceva chip truda.

Exemplul bun să-l urmeze și alții!

UN VECIN

„Astra” la Bozu

La Bozu, jud. Sibiu, s'a făcut la 24 februarie, unirea între cercul cultural al „Astei” și Căminul Cultural, cari existau de fapt și până acum, dar nu dăduseră nici un semn de viață și de lumină.

Cu acest prilej a sosit adecă în comuna dl. Dr. Liviu Ionașiu, directorul Institutului de Alenați din Sibiu, care a fost întâmpinat de toți cărturarii satului și apoi a ținut o frumoasă conferință.

După aceasta a urmat un program minnat, aranjat de învățătorii Vasile Boerescu și Cimaș Aurora, care a plăcut foarte mult și a fost admirat și de înaltul oaspe.

Corul a executat frumoase cântece populare și patriotice pe 3 voci, dintre cari se pot remarca: „Trandafic crescut în vie”, cu solista Oțoiu Rafila, care a cântat so-o atât de dulce și melodios. Au urmat apoi poezii declamate de elevele: Rahovean Rafila cl. III, Gusan Maria cl. VII, Cimaș Ana cl. V, și eleva Hila Maria cl. VII, care a recitat cu mult simț patriotic poezia „Vrem război”. Mai departe s'au executat frumoase cântece populare, pe 3 voci, dintre care se pot remarca ca bine reușite „Mama”, „Ascără fu lună plină”, „De-ar fi mândra 'a deal la Cruce”.

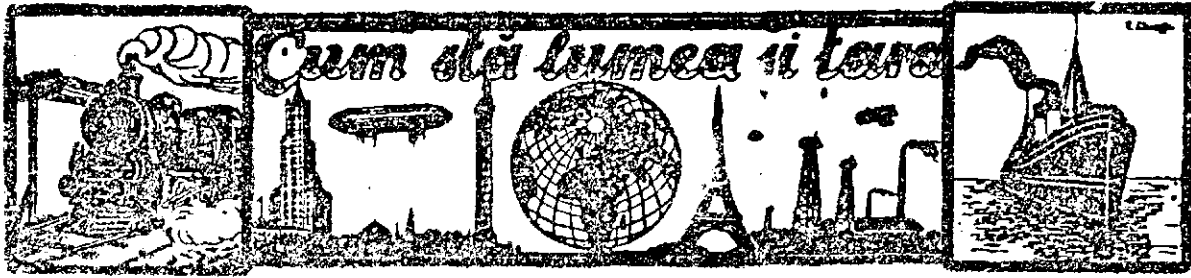
FEURDEAN AUREL

Bucurii sfinte la Blăjel, Tr.-Mică

Credincioșii noștri români uniți din fruntașă comuna Blăjel, jud. Tr.-Mică, au avut parte de mare mângâiere sufletească Duminecă, în 23 Ianuarie 1944

Dela Blaj au sosit oaspeți rari, în persoana Clarisimilor Domni Dr. Septimiu Todoran și Dr. Ioan Vesa, profesori de Teologie, pâr. Sabin Turdeanu, economist, Intercatului „Vancean” de băieți, precum și teologul absolvent Ignat R. Boitoș, de loc din această comună.

La Sf. Liturghie, slujită în sobor de toți trei preoții sosiți, împreună cu parohul local pâr. Gavril Filip, lectorând teologul absolvent Ignat Boitoș, a predicat Cl. Domn Dr. Septimiu Todoran așa de înălțător și de convingător, cum numai dânsul știe, despre „Păcatul ca vătămare a lui Dumnezeu”. Tot atunci s'au apropiat de Sf. Taină a împărtășaniei mulțime de credincioși, și mai ales membre ale Reuniunii Mariene, în frunte cu președintele lor, doamna Viorica Filip. La spovedanie a dat ajutor și pâr. Sabin Turdeanu. Răspunsurile la sf. Liturghie le a dat corul tineretului parohial.

Planuri rusești

Consiliul suprem sovietic a votat noul proiect de constituție propus de Molotov, comisarul afacerilor streine.

Noua constituție sovietică a mărit drepturile celor 16 republici, cari compun Uniunea Sovietelor. De aici înainte fiecare republică își va avea guvernul și armata ei proprie. Republicile sovietice, ca orice stat, vor avea miniștri de externe, pot să încheie tratate cu alte state, ba mai mult au dreptul chiar ca să iasă din Uniunea Sovietelor dacă vor crede de cuviință.

Schimbarea constituției rusești a făcut o vâlvă mare în toate țările. Nimeni nu poate înțelege, cum s'au schimbat Rușii așa dintr'o dată.

„Prin semnarea acestui pact — a spus Molotov — au fost puse temelile pentru colaborarea prietenească a micilor și marilor țări democratice, nu numai pentru durata războiului, ci și după război“.

Rușii caută prin toate mijloacele ce le stau la îndemână, să arate lumii fericirea din raiul bolșevic. Vreau să câștige de partea lor cât mai multe țări, pentruca planul de ocupare a întregii Europe să și-l poată duce la un bun sfârșit.

Gândurile rusești le cunoaștem cu toții. Azi promit multe, pentruca mâine, când vor fi iar ei singuri

„După amiază aceleiași zile, la Parcellisul s'ajit în cadrul „Octavei de rugăciuni pentru unirea bisericilor“, a predicat mișcător Cl. Domn Dr. Ioan Vesa, care, considerând că păcatul e o vătămare a lui Dumnezeu, arată va oarea sufletului care trebuie mântuit prin înconjurarea păcatului.“

Toți cei care au luat parte, în număr de peste 2000, s'au întors la casele lor cu inimile încălzite și cu propusul de-a nu mai vătăma pe Dumnezeu prin păcatele lor și de a-și păstra neatințat sufletul de azi înainte.

Și-au exprimat dorința ca asemenea vizite să primească cât mai des, cecece, cu ajutorul Domnului, să sperăm că nu va întârzia să se întâmple.

Pentru toate laudă lui Dumnezeu. (Irb).

Misiuni sfinte la Câmpia Turzii II.

Din 31 Decembrie 1943 până la 3 Ianuarie 1944, a ținut misiuni populare la Câmpia Turzii II. Păr. Canoatic Dumitru Neda din Blaj.

Au fost peste 600 spovedanii și cuminecări. Sfinția Sa a rostit 9 cuvântări, pe cari le-au ascultat cu edincioșii cu cea mai mare atenție.

La mărturisiri au ajutat preoții Rada Ioan Luna, Augustin Căpușan Luncani, Vasile Sărbu Tritenii de Jos și Zaharie Ștefu Poiana.

A cântat la sf. Lit. în ziua de anul nou corul tinerilor din parohie, sub conducerea Pr. Lazăr Lupu preot local, iar în ziua de 2 Ianuarie 1944 corul „Astrej“ de sub conducerea dlui Botzau.

stăpâni, să se aleagă nimica de toate.

Cine poate crede că sălbătăcia care a domnit ieri în Rusia s'a schimbat așa dintr'odată?

Planurilor rusești se nimerește de minune zicătoarea românească: „Lupul își schimbă părul, dar năvălul ba“. Creadă cine o vrea promisiunile sovietice, dar noi Românii nu le putem crede, pentrucă cunoaștem foarte bine gândurile vecinilor noștri dela răsărit.

Armata sovietică încercuită

În regiunea dela miazăzi de Pogrobisce se dau lupte crâncene. Armatele germane după lupte grele au reușit să încercuiască formațiuni puternice din armata sovietică, cari sunt pe cale de a fi nimicite.

Generalul german de brigadă Schultz a căzut, luptând vitejește, în fruntea diviziei sale blindate. Prin moartea sa, armata germană pierde unul dintre cei mai de seamă ofițeri.

Italia și-a refăcut Armata.

Mareșalul Graziani, ministrul de război, a refăcut din temelie armata republicană italiană.

Cu ocazia depunerii jurământului față de noul drapel italian, Ducele Mussolini a primit la cartierul său pe toți generalii, în frunte cu d-nul Graziani.

În cuvinte frumoase, conducătorul Italiei republicane a vorbit despre jurământul pe care generalii îl vor depune în fața lui, împreună cu statele lor majore. Și-a arătat apoi convingerea că noua armată prin puterea brațelor ei va reuși să șteargă rușinea lăsată de Badoglio prin trădarea sa.

La sfârșit, Ducele a vorbit despre eroismul și faptele de arme ale soldaților germani, cari luptă pentru a scăpa Europa de bolșevism.

Discursul Fuhrerului

Cu prilejul sărbătorii celui de al XI-lea an dela preluarea puterii de către partidul național socialist, în Germania s'au făcut serlări mari. Fuhrerul Adolf Hitler, într'o cuvântare adresată poporului german, a arătat marea însemnătate a războiului, pe care îl poartă astăzi Germania contra iudeo-comunismului.

Conducătorul Germaniei a declarat că oricare ar fi sfârșitul războiului, Anglia nu va mai face parte din rândul marilor puteri europene. Englezii în nici un caz nu vor câștiga războiul. Victoria va fi sau de partea Germaniei, sau de partea

Rușiei. Fără național-socialism Europa va fi pierdută. În cazul când bătălia va fi câștigată de sovietici, comunismul se va întinde în toate țările europene.

În încheiere, Fuhrerul și-a arătat convingerea, că soldații germani prin puterea armelor va scăpa Europa din ghiarele bolșevismului.

Spania nu va rupe legăturile cu Germania

În vremea din urmă, Englezii au răspândit o știre, prin care anunțau că Spania va rupe legăturile de prietenie cu puterile Axei și că va trece de partea aliaților.

Cercurile politice din capitala Germaniei susțin că aceste vești nu corespund adevărului. La Berlin se crede, că toate încercările aliaților de a schimba politica Spaniei vor rămânea fără rezultat. Poporul spaniol cunoaște bolșevismul din războiul civil. El va lupta din toate puterile cntra comunismului. Generalul Franco va ști să apere și de aici înainte Spania de bolșevism.

Aliații silesc Spania să își schimbe politica

Englezii încearcă pe toate căile ca să se arunce în hora războiului cât mai multe țări. Ca și în trecut, ei caută să lupte alții pentru interesele lor, pentru a se cruța pe ei.

În vremea din urmă, aliații s'au ocupat mult de Spania. Ar fi dorit ca aceasta țară, abia scăpată din războiul civil, care i-a secăt toate puterile, să rupă legăturile cu Germania și să treacă de partea lor.

Pentru a-și ajunge ținta, au luat diferite măsuri de constrângere contra poporului spaniol. Astfel se află din Geneva, că Statele Unite, la cererea Angliei, de aici înainte nu vor mai vinde produse petrolifere Spaniei.

Spaniolii, în ciuda tuturor uneltirilor aliate, vor rămânea credincioși Germaniei, care i-a scăpat de bolșevici și le-a adus liniștea internă.

Războiul cu Rusia

Pe frontul răsăritean, luptele sunt din ce în ce tot mai grele. În săptămâna trecută, Rușii au atacat cu forțe puternice pe întreaga lungimea frontului.

La Dnepropetrovsk se dau lupte crâncene. După bătălii mari, trupele sovietice au reușit, ca în câteva puncte să spargă frontul german și să înainteze spre sfârșit.

În regiunea situată la miazăzi de mlaștinele Pipetului, atacurile îndârjite ale Rușilor au fost respinse cu pierderi sângeroase.

Germanii au părăsit localitățile Rovno și Luzk, dupăce au

nimicit tot cecece prezenta vreo importanță militară

În sectorul dintre Kirovograd și Bielaia sunt în curs lupte înverșunate.

Între lacul Ilmen și golful Finlandei, Germanii opun o rezistență îndârjită atacurilor sovietice.

În luptele ce se dau, Rușii au pierderi mari, atât în oameni, cât și în material de război. Fiecare petec de pământ ce îl ocupă este plătit foarte scump.

Războiul din Italia

În Italia de miazăzi, la capul de pod Nettuno, aliații au continuat să atace trupele germane, fără ca să poată rupe frontul.

În munți, la Cassino, se dau lupte grele. Pierderile sunt însemnate în amândouă părțile.

În celelalte părți ale frontului italian nu s'au făcut schimbări însemnate.

Va izbucni revoluție în Anglia

Zilele trecute politicianul Richard Acland într'un discurs a declarat că în timp de zece ani va izbucni în Anglia o revoluție mare, care va sguđui din temelii organizația britanică. D Richard a spus între altele: „Noi suntem acei cari trebuie să hotărîm, dacă această revoluție va izbucni numai în capetele noastre sau și pe străzi“. Vorbirea aceasta a dat mult de gândit cercurilor politice engleze.

Estonia a făcut mobilizare generală

Gazetele finlandeze aduc știrea, că Estonia a făcut mobilizare generală. Au fost chemate sub drapel 20 de contingente, pentru a se apăra împotriva bolșevismului.

Mobilizarea din Estonia dovedește că țările baltice sunt hotărâte să lupte, ca să își apere independența. Ele nu vreau să ajungă din nou sub calcâiul Moscovei Neutralitatea câștigată în urma războiului trecut vreau să și-o păstreze și de aici înainte.

Știri scurte politice

La granița Indiei au avut loc lupte grele între armatele japoneze și cele americane, cari au încercat să intre în Birmania.

În noul proiect de buget al Egiptului s'au prevăzut 70 milioane lire pentru construcția de aerodromuri. Egiptenii lucrează din greu ca să organizeze și să întărească aviația egipteană.

Din Roma se anunță că toate averile evreilor din Italia neocupată de aliați vor fi sechestrate de stat.

Serviciul britanic de informațiuni anunță că soția marelui luptător naționalist indian Gandhi este bolnavă de inimă.

Vremea pocăinții

a început. Duminică trecută, în 6 Februarie, a început Triodul, adică cantorii au început să întrebuinteze cartea bisericească numită Triod, în care se află slujbele de pocăință și de pregătire pentru sfintele Paști.

Triodul începe cu Duminică Vameșului și Fariseului, ca să arate că umilința sau smerenia este baza tuturor virtuților și a sfințeniei peste tot. Ingânfarea și mândria este în schimb păcatul cel mai urât de către Dumnezeu. De aceea ne și îndeamnă sf. Biserică în troparul zilei, „să fugim de vorba cea obraznică a Fariseului și să ne învățăm înălțimea graiurilor celor umilite ale vameșului, cu pocăință strigând: Mântuitorul lumii, ai milă de robii tăi“.

În săptămâna Vameșului și Fariseului este hârț, adică se poate mânca și Miercuri și Vinerea carne, ca să arate Biserica, cum că numai postul singur, cu care se laudă fariseul, nu e de ajuns ca să ne mântuim, ci trebuie să avem duh de pocăință adevărată, care nu se poate câștiga decât prin smerenie, prin părere de rău și prin mărturisirea păcatelor.

Duminică în 13 Februarie se citește evanghelia fiului rătăcit, care este una dintre cele mai frumoase evanghelii de peste an. Citiți-o, rogu-vă, cât mai des. Se află la sf. evanghelist Luca cap 15, stih 11-32.

Ce frumos cântă sf. Biserică în Duminică aceea, în condac: „De părintească mărirea ta depărtămă neînțelepțește, întru răutăți am risipit bogăția care mi-o-ai dat. Pentru aceasta glasul celui rătăcit aduc ție: Greșit-am înaintea ta; Părinte milostiv, primește-mă pe mine celce mă pocăiesc și fă-mă ca pe unul din argații tăi“.

A poruncit sf. Biserică să se citească această evangheliă acuma la începutul Triodului, deoarece bine știe

O telegramă din Londra anunță, că Americanii sunt nemulțumiți de constituția sovietică. Se vede că nici pe ei nu-i bucură apucăturile rusești.

La Milano, în Italia, a fost descoperit un atentat pregătit contra prefectului de poliție.

Se află din Berlin, că aviația americană a bombardat un tren sanitar, care transporta răniți americani și englezi. Sunt peste 500 morți.

Croația și Finlanda sunt hotărâte să lupte până la victoria finală contra bolșevismului.

Pe frontul finlandez nu s'au făcut schimbări.

Argentina a rupt relațiile diplomatice cu România, Bulgaria și Ungaria.

că cel mai obișnuit păcat al oamenilor este curvia sau necurăția. Acest păcat îi instrăinează pe cei mai mulți oameni de Biserică și de Dumnezeu.

Ca dovadă cântă sf. Biserică la vecernie: „O, de cât bine m'am lipsit eu ticălosul pe mine însumi! O, dela ce împărăție am căzut eu pătimășul! Avuția primită o am cheltuit, porunca o am călcat. Vai mie, ticăloase suflete, că în focul cel veșnic vei să te osândești. Pentru aceasta mai înainte de sfârșit strigă către Cristos Dumnezeu: primește-mă, Dumnezeule, ca pe fiul cel curvar și mă miluește“ și

„Bunule Părinte, depărtat-am de-a tine, ci nu mă părăsi, nici să mă faci netrebnic împărăției tale. Vrajmașul cel cu totul viclean m'a golit și mi-a luat bogăția, darurile cele sufletești le-am risipit curvește. Deci sculându mă către tine strig, fă-mă ca pe unul din argații tăi, celace pentru mine ți-at întins pe cruce precuratele tale mâni, ca să mă scoți dela flara cea cumplită și cu halna cea dintâi să mă îmbraci, ca un mult milostiv“.

În Duminică aceasta se cântă la utrenie și minunatul psalm al lui David: „La râurile Babilonului“.

Să ne întoarcem, în Duminică aceasta, dela păcatele curviei sau ale necurăției, pe cari le am săvârșit într'atâtea feluri și să ne pocăim asemenea fiului celui rătăcit, că altfel vom ajunge talpa iadului!

Părintele Iuliu

Adunarea ziaristilor ardeleni la Sibiu

Sâmbătă și Duminică, în 29 și 30 Ianuarie, s'a ținut la Sibiu, adunarea generală a Sindicatului Presei Române din Ardeal și Banat, sub prezidenția d-lui Dr. Sebastian Bornemisa fost ministru.

Sâmbătă în prezință s'au ținut două conferințe, una a Păr. protopop Dr. Eliu Dăian despre gazetarii români din Transilvania înainte de Unire și a doua a dlui profesor universitar Dr. Onisifor Ghibu despre presa ardeleană. Au citit apoi poezii poezii Justin Ilieșu, Grigore Popa, Copilu Chiatră și Spiridon și a cântat doine românești dl Miron Neagu.

A doua zi s'au slujit parastase la amândouă bisericile românești pentru ziaristii morți, s'a depus o coroană pe mormântul întemeietorului „Gazetei Transilvaniei“ Gheorghe Barițiu, iară apoi s'a deschis ședința festivă sub prezidenția I. P. S. Sale Dr. Nicolae Bălan mitropolitul ortodox dela Sibiu.

După amiază s'a ținut ședința administrativă, unde s'a văzut cum stă sindicatul și s'au făcut noi alegeri. Președinte a rămas tot dl Dr. Sebastian Bornemisa, iară vicepreședinți tot cei vechi, adică: Dr. Aurel Buteanu și Dr. Augustin Popa,

acest din urmă directorul ziarului „Unirea“ dela Blaj.

Cu acest prilej au fost aleși membrii de onoare ai Sindicatului d-nii Dr. Iuliu Hațiegan rectorul Universității din Cluj Sibiu și Dr. Emil Hațiegan, conducătorul politic al Românilor din Ardealul cedat cel mai bătrân gazetar ardelean Enea Horoșiu dela Sibiu și Virgil Șotropa un distins gazetar dela Năsăud.

Mănăstirea Totești

În județul Hunedoara, în comuna fruntașă Totești, s'a întemeiat cea dintâi mănăstire a călugărilor români-uniți din Ordinul Iezuiților. Mare cinste a revenit satului Totești, să adăpostească pe călugării uezuiți și să fie și loc de noviciat (de uceucie călugărească) pentru doritorii de viață îngerească după pravila celui dintre sfinți Părintelui nostru Ignățiu de Loyola.

Parohia Totești e greco-catolică încă din 1700, anul Sfintei Uniri. La 1733 erau în Totești 34 de familii și doi preoți greco-catolici: Petru și Gheorghe. În urma tulburărilor revoluționare protivnice Sfintei Uniri, pe la 1760 comuna Totești cade dela Sfânta Unire, n'a ținut mult căderea dela Sf. Unire, căci incurând s'au reîntors.

Frumoasa biserică de azi a fost construită în 1840. Are hramul Pogorirea Spiritului Sfânt. E important de pomenit, că în vara anului 1859 un gospodar din Totești a găsit îngropat în pământ un lanț de aur, cu 12 verigi, de grosimea unui deget. Obiectul rar și prețios se păstrează la Muzeul din Viena. În 1884 s'a construit o casă parohială. Între zidurile ei trăiesc azi călugării din Societatea lui Isus.

În vremi îndepărtate au mai fost călugări uezuiți români. Sunt vestiți mai ales: Gavril Ioni, filozof, fost profesor la Viena, Gheorghe, scriitor, fost profesor la Cluj și alții. În vremea noastră avem uezuiți greco-catolici, cu superior al lor. În trecut am avut numai câte un călugăr uniț prin mănăstiri uezuite. Începătorul ramurii greco-catolice a Ordinului Iezuit este Păr. Dr. Gheorghe Fireza. A fost secretar și mai târziu canonic al episcopiei din Lugoj înainte cu vreo 20 de ani a intrat în Ordinul Iezuiților, făcând noviciatul la Satu-Mare. A ajuns apoi să întemeieze mănăstirea din Totești, unde viețuiesc, departe de grija cea lumească, preoți și frați cari simt în ei chemare sfântă pentru desăvârșirea spirituală.

Din straja dimineții până în noapte se roagă și lucrează. Ei sunt ostașii Bisericii. Sunt armata cea aleasă, care luptă spre mai marea mărirea alui Dumnezeu și pentru biruința Sfintei Biserici. Există în toată lumea, în toate țările, călugări uezuiți. Au școli vestite, cărturari cunoscuți în toată lumea, spitale și multe alte așezăminte de binefacere.

Au și mulți dușmani. Sfântul Ignățiu s'a rugat lui Dumnezeu ca întotdeauna uezuiții să aibă dușmani, pentruca mereu să se apere

Școlile țărănești

În anii cari au urmat după boiul trecut, bătrâna asociație culturală a poporului „Astra“ a deschis și întreținut din banii ei multime de școli țărănești. Trecând din toate părțile Ardealului se adunau în orașele mai de seamă ale județelor lor, ca să se adapteze izvorul nesecat de învățături, povăduit de cărturarii marii vremii.

Întreținerea în școală și cursurile erau gratuite. Scopul școlilor țărănești era, de a pregăti agricultorii pricepuți și gospodine harnice. Pentru ieșirea li-se preda lecțiuni de cultură, pomicultură, viticultură (cultura viței de vie) apicultură (cultura albinelor) iar fetelor lecțiuni de gospodărie, țesătorie și mai multe sfaturi folositoare pentru creșterea copiilor.

Excursiile organizate la sfârșitul școlii la diferite ferme model, erau rătău practic foloasele celor învățați.

Școlile erau cercetate de cei doi-trei tineri din fiecare comună, cari, la reîntoarcerea lor acasă, împărțeau cu drag învățăturile și mite și celor cari nu au putut fi parte.

Odată cu venirea războiului, școlile țărănești și-au închis porțile în primul rând pentruca s'a scripit prea mult traiul, iar în al doilea rând pentruca tineretul, la chemarea țării, a plecat să ne apere de strămășească amenințată de mâinile neamului.

Azi, tinerii rămași acasă nu mai putea pleca la orașe, că dacă s'ar deschide astfel de școli Brațele lor trebuie să înlocuiască pe ale celor plecați. Bătrânii și meile, asupra cărora a căzut marea sarcină de a asigura traiul, atâta acelor de pe front, cât și a acelor din țară, trebuiesc ajutați. Prin carea lor din sat, munca ar putea o multime de brațe de lucru.

Pentru a înlocui aceste școli, ministerul de interne prin primăria comunale a hotărât să organizeze cursuri țărănești. În duminică sărbători, tinerii satelor noastre vor aduna la școală, ca să asculte sfaturile și învățăturile înțelepte „domnilor din sat“, cari și-au

și prin aceasta să fie mereu de jertfe. Bunul Dumnezeu i-a cuitat rugămintea. Se spune tot vântul rău împodobit Iezuiților, întotdeauna adevărul învinge.

La Totești vezi și o cruce cu mintește un părinte uezuit din covina, mort de curând: M. Z. dovschi, fost protopop greco-catolic în Bucovina. Mănăstirea Totești e cercetată adesea de sericani din toate părțile, doar să vadă, cum se desvoltă mănăstirea de acolo, care trebuie să înceapă fericit al introducerii călugărești apusene în țara noastră.

Iosif E. Naghi

Stirile săptămânii

M. Sa Regele vindecat deplin. În ziua de 1 Februarie medicii cari au operat pe M. Sa Regele Mihai I au dat voie să părăsească patul, fiindu-i deplin vindecată rana.

Papa și refugiații. Despre Sfântul Părinte dela Roma se știe că a făcut și face totul pentru alina durerilor și suferințelor celor răpăstuiți de războiu. Mai nou și-a pus la dispoziția refugiaților din Albano castelul său de vară din Castel-Gandolfo.

Conferința Păr. protopop Dăianu la Blaj. Duminecă 6 Februarie Păr. protopop Dr. Elie Dăianu dela Cluj, astăzi refugiat la Beiuș, a ținut, invitat de „Agru” și Reuniunea Femeilor, o foarte frumoasă conferință, în sala cea mare a Palatului Cultural dela Blaj, despre sfântul pribeag Eremia Românul, care a plecat din Piatra Neamț din Moldova în veacul al XVI-lea și nu s-a oprit până în Italia, unde, intrând într-o mănăstire de călugări, a devenit sfânt. Conferința bătrânului și totuși atât de vigurosului protopop pensionar și colaborator al gazetei noastre a fost ascultată cu multă plăcere de publicul adunat în număr mare.

Bandit ucis de jandarmi. Titulatul Gogu Marin zis Ilie din Râmnicu Vâlcei era bine cunoscut ca mare hoț. El a fost odată prins, dar scăpat. Zilele trecute jandarmii poliția l-au simțit la Ocnele Mari,

și l-au ucis. Pentru a munci împreună la ridicarea satului. Preotul în cuvinte bune va învăța calea Domnului, iar țarul va arăta datoriile și drepturile cetățenilor, medicul va da sfaturi pentru îngrijirea sănătății, iar învățătorul — acest apostol al satului — din sacul cunoștințelor lui va împărtăși ascultătorilor tot ceea ce-i interesează și-i este de folos pentru țării noastre.

Prin înființarea cursurilor țărănești, cei dela conducere au dat o mare dovadă de marea grijă pe care o poartă față de țărănul român.

România este o țară agricolă. Cu cât vom ști să lucrăm mai bine și cu cât vom avea mai mult de produs, cu atât va produce mai mult.

Cursurile țărănești au menirea de a învăța cum să lucrăm pământul. Să le urmăm cu toți. Numai astfel țara noastră va putea să se ridice din starea de sărăcie în care se află acum. Să le urmăm cu toți. Numai astfel țara noastră va putea să se ridice din starea de sărăcie în care se află acum.

Ziua cea mare a păcii să ne găsească cât mai bine pregătiți pentru ziua de pace. După război, va trebui să ne refacem țara din temelii. Și aceasta cere muncă și răbdare.

Petru P. Baciu

l-au încunjurat, dar nu l-au putut prinde viu, ci numai mort, adevărat împușcat, în vreme ce se apăra și el cu împușcături. Au rămas după el o văduvă și șapte orfani.

Orașe turcești nimicite de cutrămur. Orașul Gereede, care se află la 1250 kilometri spre răsărit de Istanbul, capitala Turciei, și la 100 de kilometri la miazăzi de Marea Neagră și care are cam 25.000 locuitori, a fost nimicite de un cutrămur de pământ, care a durat 50 de secunde. S-au scos de sub dărâmturi peste 200 de morți. Au mai fost nimicite orașele Cuzoie, Cerkez și jumătate din Bolu. Până acum s-au scos de sub dărâmturi 620 morți și 720 răniți. 400 case au fost dărâmate.

Un șobolan a furat 100.000 Lei. Dl Ștefan Vlădoianu din București a anunțat poliția că cineva i-a furat o cutie de metal, în care se aflau 100.000 Lei. Căutând poliția, a desfăcut padimentul și a aflat sub padiment, tărită de un cloșan, cutia, fără de a lipsi din ea nici un singur ban. Hoțul de șobolan!

Multe milioane furate la Sibiu. Șeful de serviciu Victor Crișan dela Administrația Financiară din Sibiu a furat mai multe milioane de Lei, din fondul pensiilor și ajutoarelor concentraților de pe front și a fugit cu ei în Ungaria, că acest șef de serviciu este din județul Năsăud. Poliția a făcut pașii de lipsă ca să-l poată aduce peste graniță.

Autorizații permanente. Mai nou legiunile de jandarmi pot să elibereze autorizații permanente pentru C. F. R.

Garda papală, care până acum era numai gardă de paradă și care se vedea numai la zile mari, când apărea Papa, mai nou a fost sporită. Numărul acestor soldați se ridică la 2300.

Opt mil lei amendă. Ion Verbeș din comuna Radna jud. Arad, s'a apucat să ghicească oamenilor norocul din palmă. Așa i-a ghicit și la un prieten, care i-a dat 100 Lei. Dar jandarmii, așa răi cum sunt ei, l-au prins. Tribunalul l-a condamnat la 8000 Lei amendă.

Regele Italiei va renunța la tron? Se vorbește tot mai mult de renunțarea la tron a regelui Victor Emanuel al Italiei. Nu se știe dacă partidele vor primi ca rege pe fiul său Umberto sau pe fiul acestuia care este încă minor. Se vorbește și de schimbarea Italiei din regat în republică. Vom vedea, ce va aduce ziua de mâine.

Măsuri de pază la Vatican. Din Cetatea Vaticanului se află că primind știrea despre debarcarea aliaților la Sud de Roma, Vaticanul a mai luat unele măsuri de apărare. Posturile de santinela dela porți au fost întărite. Garda Baladin, al cărei număr a fost sporit de curând,

este acum de serviciu și în timpul nopții. Din cercurile informate se desminte însă categoric că armele medievale ale gardei elvețiene ar fi fost completate cu mitraliere. Duminecă 23 Ianuarie s'au examinat actele tuturor supușilor acestui Stat — peste o mie de persoane — pentru a se vedea dacă aceștia posedă toate hârtiile necesare, spre a se putea legitima ca cetățeni ai unui stat neutru.

Din Cluj. Zilele acestea s'a judecat la Cluj procesul lui Szintei Jenő, care a tras un foc de revolver după P. S. Dr. Iuliu Hossu episcopul Clujului, care se întorcea dintr'un sat unde a fost să-și caute credincioșii. Bunul Dumnezeu l-a ferit pe Prea Sfinția Sa de primejdie. Ce credeți însă, la câți ani temniță a fost osândit Szintei? A fost achitat, că doară a ucide un valah, chiar și dacă e vladică e vitejie nu crimă.

Piatră vânătă. Ministerul Agriculturii face cunoscut că s'a dat poruncă, să se fabrice 250 de vagoane de piatră vânătă.

Din Italia fascistă. Ministrul de interne al Italiei fasciste a dat un ordin, după care toate averile celor 18 condamnați la moarte la Verona, între care a fost și contele Ciano, vor trece la stat.

O nouă medalie. Monitorul Oficial din 28 Ianuarie, publică decretul-lege prin care se crează medalia ostașilor basarabeni și bucovineni. Această medalie va fi conferită tuturor ostașilor originari din Basarabia și Bucovina cari, la cedarea temporală a acestor teritorii, au rămas de bunăvoie în țară.

Schimbări în Codul Justiției Militare. Art. 415 din Codul Justiției Militare se modifică în sensul că Regele sau conducătorul Statului vor putea suspenda executarea pedepselor criminale, pronunțate în timp de război împotriva militarilor de orice grad și din orice element al armatei, pentru orice infracțiuni, ordonând trimiterea lor pe front cu gradul de soldat.

Diferența între prețul de cumpărare și cel oficial al grâului. În Monitorul Oficial din 21 Ianuarie a apărut un decret-lege prin care toți cumpărătorii de grâu ori secară au fost obligați să plătească Statului diferența între prețul de cumpărare și cel oficial al grâului și secarei loco-moară linie de garaj.

Celor cu problema din calendar le răspundem, că să aibă răbdare, calendarele încă nu s'au vândut toate, ci mai trimitem din ele și acum. Nu putem răspunde fiecăruia în parte, pentru că în cazul acesta ne-ar trebui un funcționar care numai multelor întrebări în legătură cu deslegarea ghicitoarelor noastre să-le răspundă. Aibă deci cetitorii noștri răbdare, căci rezultatul se va publica în această gazetă la vremea sa.

Indreptarea unei greșeli. În Nr. 4 din 23 Ianuarie 1944, pe pagina 5, s'a publicat numele preoților din districtul protopopesco al Ulpiei Traiane, cari au contribuit cu ceva la ridicarea unui monument la mormântul lui Iacob Mușeșianu. Din greșală nu s'a publicat și numele Părintelui Ioan Petean, care a dăruit tot 500 Lei. Facem cuvenita îndreptare.

Biblioteca Blajului. Ziarul „Unirea” din Blaj arată într'un articol prim... Ne-a dat prin un mare binefăcător, fost elev al Blajului, suma de 2.500.000 Lei, din care să se facă stelaje noi și să se organizeze biblioteca. Dl Dr. Romul Boilă profesor universitar din Cluj ne-a trimis 200 cărți, iară dnii Dr. Romulus Mioc și Emil Pop din Petroșani câte 100.000 Lei pentru cumpărare de cărți noi.

Gazete și îmbrăcăminte din cartofi. Mai nou, Germanii au reușit să facă din tulpina (vițele) cartofilor hârtie și haine. Până acum hârtia se făcea din lemn de brad. Așa dar în curând vom avea gazete din cartofi.

Ziua de Trei Ierarhi la Blaj s'a sărbătorit ca de obicei, adevărat cu o sfântă liturghie slujită de I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu administrator apostolic, cu declamări în toate limbile cari se învață în liceu și cu o conferință ținută de președintele Societății de lectură. La această serbare a luat parte, ca de obicei, o mare mulțime de cărturari din Blaj.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Preot Gh. Cipăianu, Papiu-Iliarian 2000 Lei, Prof. Poenariu, Blaj 500 Lei, Hancu Alexandru, Sibiu 50 Lei, Boteanu Atanasie Călugăreni-Neamț 130 Lei și Parohia rom. unită Uileac de Beiuș 1500 Lei. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmiiit.

În cimitirul evreesc din Constanța jandarmii au descoperit o tăbăcărie. Tăbăcarii Hasan Nemet și Mahimed Huedin se ocupau de mult cu argășitul pieilor și cu vânzarea lor pe sub mână. Temându-se de control, s'au înțeles cu paznicul cimitirului evreesc și acolo între morminte și-au continuat munca și afacerile. Au fost însă descoperiți, pe când se străduiau să argăsească o mulțime de piei de oaie și de vită. Ce face foamea câștigului!

† **Ioan Labo** preot pensionar, a răposat după lungi și grele suferințe, suportate cu resemnare creștinească, împărtășit fiind cu Sf. Taine, Sâmbătă 5 Februarie, ora 13,15, în al 61-lea an al vieții, al 37-lea al preoției și al 2-lea al văduviei, la Blaj. În mormântarea s'a făcut Luni, 7 Februarie 1944, orele 3 d. m., din biserică „Casa Domnului”. Slujba prohodului a făcut-o însuși I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian

Frențiu, înconjurat de canonici și preoți. Il jelesc ginerii Dr. Eugen Bad medic, profesorul Ioan Mătieș și Păr. Gafton Iuoraș, directorul tipografiei și librăriei seminarului, dimpreună cu doamnele și cu mai mulți nepoți și nepoate. Dumnezeu să-i facă parte cu dreptii!

A murit un protopop cinstit din strana cealaltă. Aflăm din „Telegraful Român” că protopopul pensionar Avram S. Păcurariu din Miercurea Sibiului a încetat din viață, la adânci bătrânețe și a fost înmormântat la 17 Ianuarie. Trebuie să o spunem aici, ca să o audă și cei din strana cealaltă, că protopopul Păcurariu a fost un om de omenie, care a trăit cu frații săi din strana de dincoace în cea mai bună înțelegere. În veci pomenirea lui!

Cunoștințe folositoare

Boala purceilor

Animalele tinere și mai ales purcei se îmbolnăvesc deseori, dar mai cu seamă în timpul iernei de o boală numită rachitism.

Animalul bolnav devine moale la încheeturi, se ferește de a se mișca, slăbește și în sfârșit moare.

Această boală se datorește unei hrane proaste, întinericului în care sunt siliți să stea aceste animale și lipsei sărurilor minerale din hrană (var și altele).

Pentru a încunajura această boală, purceii trebuie hrăniți cu nutrețuri cât se poate de bune. Fânul, sfecla sau morcovii furajeri sau nutrețul murat să nu lipsească din hrana lor. Grajdurile să fie bine luminate și aerisite. Timrețul trebuie scos zilnic afară și mai cu seamă atunci când este soare.

Cu puțină îngrijire pe aceste animale tinere le putem feri de îmbolnăviri grave.

Pentru pomicultori

Pomii roditori, ca să fie sănătoși și să facă fructe frumoase, trebuie să primească cât mai multă lumină, iar aerul să-i străbată cu ușurință. În acest scop, pomii se taie și se curăță de ramurile de prisos. Curățitul pomilor rărește mijlocul coroanei, pentruca frunzele să nu umbrească prea mult fructele.

Se vor tăia mai întâi toate ramurile uscate și toate ciaturile, cari sunt moartea pomilor. Tăierea se face de la rădăcina lor, din lemn viu, pentruca rănille să se poată vindeca.

Ramurile lacome și cele încălcite cari, prin frunzișul lor, ar împiedeca lumina și aerul să pătrundă în coroană, trebuie tăiate. Tăierea lor, mai cu seamă a celor mai groase, trebuie făcută cu grijă, ca să nu se rupă sau să se facă răni mari, cari sunt periculoase pomului. Ramurile tinere se pot tăia ușor cu foarfeca de pomi. Cele mai groase trebuie tăiate cu fierăstrăul de pomi, nu cu toporul, nici cu barda.

Ramura nu trebuie tăiată deodată, căci se rupe înainte de a termina tăierea; rupe coaja și lemnul și face răni mari. De aceea, facem cu fierăstrăul mai întâi pe dedesupt, adică de jos în sus, sau din afară înlăuntru, o tăietură adâncă de un deget și după aceea tăiem ramura de sus în jos sau dinlăuntru în afară, până la desprinderea ei.

Dupăce ramura a căzut, se taie din carne ciotul rămas. Tăieturile făcute cu foarfeca sau cu fierăstrăul, se netezesc cu un cosor.

Procurați-vă din vreme semințele

Este bine ca plugarul să se îngrijească din vreme de semințe. Cine nu are sămânță destulă sau cine vrea să-și schimbe sămânța cu alta mai bună, trebuie să o caute din timp. În primăvară semințele se scumpesc și se găsesc mai greu.

Cultivatorii mici se pot întovărăși pentru a-și procura semințele prin cooperative, syndicate și sub îndrumarea Camerei Agricole. Nu numai semințele de câmp, ci și cele de legume și flori.

Aveți grijă ca semințele să fie bune și numai din anul trecut; să nu fie vechi, să incolțească bine, să fie curate.

Semințele de nutrețuri, de legume și flori se vor cumpăra numai dela negustorii cari au autorizație. Semințele care sunt puse în pungii sau în pachete bine închise, lipite și poartă marca unei firme care are autorizare de vânzare, se pot cumpăra din orice prăvălie.

Când cumpărați semințe de lucernă, trifoi, ghizdei și timoftică, în cantități de 15, 29, 50 sau 100 kilograme, cereți să vi-se prezinte certificatul Institutului de Cercetări Agronomice, doveditor că sămânța e curată și că incolțește bine.

Nu cumpărați semințe de lucernă, trifoi, ghizdei și timoftică dela negustorii neautorizați, chiar dacă e mai ieftină, fiindcă s'ar putea să aibă cuscută sau alte buruieni și necurățenii și să pierdeți banii.

Fel de fel

Din cauza curiozității a dormit trei zile

Cu ocazia unor săpături, întreprinse în apropiere de Stuhlweissenburg în Germania, s'a întâmplat de curând un caz foarte ciudat. În morminte romane s'au găsit, în afară de schelete și urne vase de tot felul. Pe fundul unui astfel de vas se afla o masă gelatinoasă (asemenea răcilor). Din curiozitate un muncitor a tăiat o bucată de masă, mâncând-o. După câteva minute muncitorul a căzut într'un somn adânc, care a durat 2 zile și n'a putut fi intrerupt nici prin

intervenții medicale. Acuma masa este analizată într'un laborator chimic.

De ce slăbește vederea

Conform părerii învățatului profesor german Wegener, slăbirea vederii la bătrânețe nu este cauzată de schimbări organice ale ochului, indeosebi ale lentilei, ci din cauza circulației mai slabe a sângelui. De aceea chiar la vârsta înaintată cititul, scrisul și lucrul de mână în cele mai proaste condiții n'are nici o influență vătămătoare. Dimpotrivă, folosirea ochilor este foarte de folos menținerii vederii, pentruca prin aceasta are loc o creștere a circulației sângelui. Adevărata ocrotire a ochilor la bătrânețe este deci exersarea continuă a vederii, ea netrebuind să fie neglijată.

Numărul divorțurilor în Statele Unite crește continuu

La centrala divorțurilor Reno, în statul american Nevada, s'au despărțit în anul 1943 nu mai puțin de 5848 de perechi. Acest număr de divorțuri este cel mai mare dintre toate câte s'au știut până acuma.

Poșta transportată... prin rândunele

În anul 1854 poșta avu ideea, să iuțească transportul veștilor, folosindu-se de rândunele. S'au făcut experiențe corespunzătoare, între Viena și Paris, dar nu s'a obținut nici un rezultat. Nici o singură rândunică, care trebuia să preia serviciul poștal, n'a putut fi prinsă la locul de destinație, cu toate că s'a alergat zile întregi după fiecare rândunele.

Căpșuni albe

Până în prezent se cunoșteau 500 specii de căpșuni. De curând a reușit cultivarea unor căpșuni albi, rezultatul unei încrucișeri între o specie europeană și una asiatică, făcută la întâmplare. Cu toate că și vechii Romani cunoșteau căpșunile, acestea au fost introduse în Europa abia în anul 1712, după ce au fost importate plantele respective din Chi.

Fierul — metal prețios

Un metal este cu atât mai prețios cu cât este mai rar. De aceea și fierul a fost cândva mai prețios decât aurul și argintul, iar în Roma antică verighetele de căsătorie se făceau din fier. În unele țări obiectele de fier erau considerate încă acum 700 de ani „juvaere” și păstrate cu multă grijă.

Câți gândaci există

Pe pământ există aproximativ 2 milioane specii de gândaci. Din acesteia cam 70.000 trăiesc în Germania.

Poșta gazetei

Oficiul parohial Valea Dâjiu. Nr. 109 a achitat restanța. Nu mai restează nimic.

Oficiul parohial gr. cat. Turnu-Severin. Am primit banii „Cult. Crești” a pe ceiace i-se competen. Nu mai aveți nici restanță la noi. I ele nu le-ați încercat.

12421 Miha Todora. Am primit în 4 Decembrie 1943 L. 500. Am schimbat adresa.

Oficiul parohial rom. unit. Chizdita. Am primit banii pent u ca endare.

6273 Atanasie Boleanu. Sunteți în gulgă cu abonamentul și pe anul 1944.

12297 Beniamin Rus. Ați achitat abonamentul pe 1943. Pe anul 1944 abonamentul este de 500 L. i

2353 Canciu Ioan. Am primit Lei 130 i-am reparizat astfel: pentru Nr. 2353 500 abonament pe 1944. Pentru Nr. 10 Lei 400 restanță pe anul 1943. Pentru 9.85 restanță pe 1943 Lei 140 și abonament pe anul 1944 Lei 500.

7006 Marcus Gheorghe. Am primit 800 și i-am repartizat astfel: 100 restanță pe anul 1942, Lei 400 rest. pe 1943 și Lei abonament pe 1944.

2750 Gh. Nișiu inv. Am primit banii miși, însă nu au fost repartizați după scrieți D-voastră, ci 400 Lei restanță anul 1943 și numai 100 Lei pe 1944. Ziua de 23 Decembrie am mai primit Lei. Deci totai plătit pe anul acesta.

9375 Nicoară Dumitru. Am primit poștală. Nu însă n'am primit nici un în anul acesta dela D-voastră. Rugăm cetăț. la poștă. Adres. am corectat-o. Oficiul parohial gr. cat. Grid. Am primit Lei 2575.

Oficiul parohial rom. unit. Hogaș. Am primit Lei 2590. Am procedat întocmai ne-aș scris.

Oficiul parohial rom. unit. Izgar. Noembrie 1943 am primit 1000 Lei și repartizat p ntru Nr. 11:93 și 11594 100 Lei pe anul 1942 și 400 Lei pe 1943. Abonamentul s'a terminat cu 31 Decembrie 1943. Pentru Nr. 10278 am primit în 9 Noembrie 1943 Lei 500, din care Lei pentru abonamentul pe 1943 și 400 Lei pentru abonamentul pe anul 1944, până 1 Decembrie, când expiră.

Oficiul parohial rom. unit. Uileac de Jos. Am primit Lei 1000 Nr. 13639 datat pe anul acesta Lei 40.

Păr. I Oprincea. Ne-am bucurat, ne-ați trimite cât mai d s articole în ca cel publicat în numărul de astăzi nu fie în să m i lungi de una coloană.

Golgotă Ioșif, Petrița, Regele Ferdinand. „Calendar 1 Crescătorilor de Animale” se mai află nici la Blaj. Cereți-l cu rugă de la Asociația Generală a Medicilor Veterinari București, Boulevardul Elisabeta.

Caut ucenic român

pentru depozitul de chereștea

NATALIA MIHALI

Strada Mitropolit Suciu 4, Blaj 137 (1-2)

Se caută un director

carte funcționar pensionat, pentru a fi angajat în birou advocațional, cu salariu foarte convenabil. Adresa la 136 (1-1)